prius iustificet appellatio. qd dic ut. e. ti. nō solū. li. vi.

a Non citato. qz citare nō tenet ut in pd. decre. cū qui.

b Absentē. fortificabāt dubiū ꝗ duo q citatus fuit ⁊ q fuit absens ꝓ que apta videbat contumacia in non venendo ut. J. dicam.

c Promulget. qd potuit si lis erat cōtestata. et liq̄bat de cā. s. e. put. et idē si nō erat ꝓtestata. sed erat de casibus q̄bus ꝓcedi ꝑt ad sniam lit. nō cōtestata cōtra contumacē. qui habet ut lit. nō cōte. qm̄. in textu et in glo.

d Debitū. scz debitū et a tpe noticie. de ap. cōcertationi. li. vi.

e Appellare. nō. inno. et post eū ost. de ap. dilecto. ut ibi scripsi in fi. vi. glo. ⁊ guil. in spe. de sent. ꝓla. §. iuxta. x. q̄d ergo si appellatio. q appellans aū sniam q̄ postea appellat a snia ꝓ hoc nō renūcie et prime appellatōi nec sniam ratificat. geminatio enī appellationū nō submittit. sed subtrahit appellātē a iudicis ptāte. xxi. q. ij. lothar⁹. de ap. bone. et. c. dilecte. nō ob. ff. rē ra. ha. l. ij. §. falsus. qd solue ut no. ber. de re iud. c. i.

f Manifeste. ut qz nulla cā fuit ibi exp̄ssa vel non legitima dato q esset vera. vel licet legitima manifeste falsa vel iā ꝓnūciatū essz illā falsā et nō appellatū. Et aduerte qz ꝓbare vidz ꝗ lra. q vera cōtumacia in nō venēdo non impedit appellantē nisi sit manifesta ut sic in vera cōtumacia distinguat inter manifestā et dubiā. appellans enī friuole et recedens vere cōtumax est. et tū si ꝗ nō est manifestū appellat. et fm ꝗ intelligēda videntiura que dicūt ꝓtumacē in nō veniendo nō appellare. ij. q. vi. §. sunt quoq. in prin. xxiij. q. iij. de illicita. C. de iud. ꝓperandū. §. cū aūt. quoq ap. nō re. l. i. C. e. ti. In nō venēdo ideo dixi qz ꝓtumax ī nō parendo appellat. ff. de ap. creditor. §. iussus. et pro ratōe diuersitatis dicit ibi glo. q iste peccat in vno tm̄ ille in duobus qd intelligo q iste venit sed nō paret. ille nec venit nec paret. et guil. in spe. de ꝓtu. §. i. v. et no. primo distinguit duplicē cōtumaciā. verā et p̄sumptā. sedo triplicē scz euidentē verā et p̄sumptā dicēs q verus cōtumax quē citatio ap̄p̄hendit nō audit appellans et multo minus euidens. Et euidentē vocat cōtumaciā illius qui dixit se non venturū. et an sufficiat ꝗ extra iudiciū dixisse nūcio citanti vide qd no. de sen. ex. venerabilibus. §. secus. li. vi. Verā illius quē citatio ap̄p̄hendit. Fictā vel intetp̄tatiuā citati ad domū quē citatio non ap̄p̄hendit. Ja. de are. ꝓtūaciam quā sup̄ dixi euidētē dicebat xissimā. ⁊ dicebat fictū contumacem appellare. verū venientē ⁊ iudice sedente pro tribunali restitui ad appellandū. ff. de in inte. resti. l. diuus. verissimū nullo iure ad appellandū admitti. ff. ex q̄. ca. in pos. e. fulcini⁹. §. fi. Sed circa ꝗ ē sciendū. q in xo ꝓtumace q̄d duplex ē opi. et in ficto q̄d duplex. nā aliqui dicūt verū quem sup̄ dixi euidentē vel xissimū alij inuentū. alij nō inuentū tūc demū si se citatū nouit alij citatū ab hoīe. Itē quidam dicūt fictū inuētū q dixit se vēturū vel tacuit sed nō venit. ⁊ hāc eē recitat glo. ul. in. l. fi. ff. de resti. in inte. Alij dicunt hūc verū sz nō fictū nō inuentū. et fa. qd no. in. l. ex cōsensu. §. f. ff. de ap. Tercij in nō inuēto distinguūt an citatio postmodū ad ip̄m peuenerit. ⁊ sit verus an nō. ⁊ tūc sit fict⁹ et fa. qd no. in. l. i. §. i. ff. qū ap. sit. Alij dicūt fictā cum ius citat. veram cū citat hō. qz nūcius tē. ff. de arbit. celsus. et

se et ab aduersario ītētatū
i solo possessorio ꝓcedēdo

De dolo et contumacia.

Si ante diffinitiuā
sniam a iudice q̄s
appellādo recedat
et iudex sue appellatōi non
deferens eo citato vel etiā
nō citato vlterius in cā ꝓ-
cedens ꝓtra ip̄m etiā absē
tē sentētiā diffinitiuā pro
mulget. poterit idem ap-
pellans a dicta sententia
infra tpus debitum appel-
lare nisi eius prima appel-
latio essz friuola manifeste

facit qd no. cōpost. de elec. ca. i. li. vi. sic vera interpellatio fit exp̄sse ꝓ hominē. ff. de vsur. moza. ficta q̄ tacite fit ꝓ legē ut in ꝓsona minoris. ff. de l. ij. l. ticia seya. §. vsuras. C. in qui. ca. in inte. re. l. minor. De vero et ficto placet opi. ij. reprobata prima et q̄rta. et licet tercia in se sit vera. qz vere iudici cōtumaciter resistit is qui nō inuentus citatōis noticiā habuit et nō venit. tū quia id iudicialiter nō ꝓstat ⁊ exp̄sūptione iudicamus habem⁹ illū ꝓ ficto. vbi iudicialiter ergo ꝓstaret haberetur ꝓ xo. et sic possz intelligi. §. sin autē. de q̄ submittā Itē sciendū q circa contumacis appellationē ē opi. eē q̄d duplex. Cōis hz q fiet appellat. C. quō et qū iudicē. ab eo. ff. qū ap. sit. l. i. ī fi. C. de libe. cā. si is. et fa. hec decre. Sed a singularis opi. Ja. bal. et odof. quā sequebat dn̄s meus in. l. ꝓperandū. q etiam ficte cōtumax nō appellet. ⁊ hoc dicūt ꝓ. §. sin aūt. e. l. de iud. et post edictū in fine sine suppletōe addendo. sed ut ibi dicit glo. si finis ille loquerēt de eo qui nec vere nec ficte contumax esset nō esset appellatio necessaria. qz ip̄o iure snia nulla. et si ponas qd ibi dicit. audiet beneficio nullitatis sine appellationis remedio nō cōuenit rñsio narratis contra illud. de fi. instru. inter. §. ceterum. Alij dicūt ficte contumacē appellare posse qui venit iudice sedente ꝓ tribunali. alias nō appellat. et sic intelligūt. §. sinautē. Alij dicūt nedū fictū sed etiā verū appellare posse dūmō nō sit manifestus quem supra vocaui euidentē vel verissimū. et ꝓ hijs facit ꝗ lra. et de sen. ex. venerabilibus. §. idem est. vbi videt exp̄ssum q citatus nō veniēs sit p̄sumptiue cōtumax. qz potuit impediri sic q venire nō potuit. cū ergo eo casu beneficio absentie restitueret ꝓtra sententiā. de re iud. cū bertold⁹. de resti. in inte. ex lris. et de ꝗ. ff. de dā. infec. si finito. §. si forte. de re iud. q̄sitū. forti⁹ ergo bñficiū ꝓbabilis absentie illū excusabit a ꝓtumacia ut appellare possit ut pñs ⁊ obtinere snīaz retractari ꝓt iniquitatē sui. nō ꝓter absentiā tm̄. fateor tū q vbi pñs appellare non posset. ut qz tercio citat⁹ tunc necēaria esset restō de qua in p̄dictis iurib⁹. Et ex hijs cōcludi posset et scio q nouū videbit q si cōtumax qui nō venit appellat. iudex a quo appellat si scit illum euidentem vel verum cōtumacem appellatōni non deferet. sed in causa vel executione ꝓcedet. iudex tamen ad quem appellatōz recipiet et prius de hoc p̄iudiciali cognoscet scz an potuerit appellare. et si causa cognita inuenerit illū manifestū et euidentē ꝓtumacē vel verū siue inuentū siue non inuentū qui tū postea citatū se nouit nec apparet ip̄ius iustū impedimentū vel excusatio. et sic contempsit ꝓnūciabit appellationem non deuoluere. et in appellationis causa non procedet. Si vero sibi constabit illum licet inuentum fortius non inuentum qui postea se citatum nouit iuste impeditū. ꝓter quod venire non potuit. vel saltē excusabilem. ut qz credidit terminū ꝓrogatū. de resti. in inte. ex lris. et facit qd ibi scripsi post vin. et tan. cū ꝓ hoc appareat eū nō fuisse ꝓtumacem. quia non contempsit. ff. de re iud. contumacia ꝓnunciabit appellationem deuoluere. ⁊ de illa cognoscet. et est si. quod scripsi. s. d ap. ad ꝗ si ī vna. et. s. de resti spo. sollicite. de testi. veniens. ij. de ap. nō solū. li. vi. in. iij. glo.

Ad textū ergo redeundo videt fm pdicta q de prima appellatione ut p iudiciali primo cognoscet. de or. cog. tuaz. cuius euentus alterius cognitionē dabit vel denegabit in itiū. ō el'c. si forte. li. vi. sz fm ls q̄d releuat sēdā appell'o cū. p nunciato q male fuerit appellatū apparet illū postea cōtumacem fuisse. et sic nil reuocabit. et facit qō scripsi post innocen. et host. de ap. interposita. in fi. i. Rēñ. Rēñdeo. valet ad hoc qz nō cogeē psequi primā sz. p sequēdo sēdam si excipiat de contumacia replicabit de iusta appellatōne de q̄ iudex sēdo ꝓgnoscit nō ut pnūciet bene vel male appellatū. vel ut reuocet attēpta sz solū ut pnūciet illū appellare potuisse vel non. et sic appellationē deuolucre vel nō. et sic iudex appellatōis tercio sup eodē articl'o interiecte qō non licuit de hoc cognoscit. q pnunciat. s. de ap. sua nobis. Itē valet qz fm hoc audietur psequēs secundā. licet tpe quo psequit sit lapsū tpus prime psequende. bene facit de sē. ex. lz. li. vi. si vo etiā tpe sēdē appellatōis lapsuz erat tps p secutōnis prime. vide qō scripsi de ap. directe. sup glo. ij. Item valet q posset aliqd pbabile dubiū primo appellātem excusare a cōtumacia. licet appellatio p pbata iusta pnunciari nō pt. facit de elec. c. i. li. vi. Itē posset sēda esse interposita ad aliū iudicē q magis expediret appellanti q̄ primus. Ex pdictis solui videt qō no. s. e. p. de el'c. causam. §. pe. in vl. glo. q artatus p dec. illā q nō venit nec misit si appellata diffinitiua. si nō doceat de iusto impedimēto quod excuset ptūaciā nō dēat audiri. fortius enī cadit vera ptuacia in citato p ius pūe qō ignorare nō licuit q̄ in citato per iudicem. mīat casū dubiū circa dec. sēdaz

Si duob. deter ō pbē. li. vi. q̄ refuat collatōi papali bñficia i curia vacāta. an locū hēat cū duob. litigātib. in curia sup bñficio sibi collato alter moriē vl' vt q̄. Et distinguit pncipaliē duo mēbra. qz aut vterq̄ moriē aut alter tm. In primo distinguit. aut vterq̄ moriē i curia aut vterq̄ extra. aut alter intus. et alter extra. et ls vltimo casu. aut alter tm possidebat aut neuter. et si alter aut qui moriē i curia aut q̄ extra. In sēdo etiā pncipali mēbro. sez cū moriē alter tm sub distinguit. qz aut bñficiū spectabat ad mortuū aut ad supstitē. aut ad neutrū. et si ad mortuū. aut moriē in curia aut extra. q sēdm pncipale membrū prosequiē ibi. si vero alter. ēcio prestat ibi. salua tm. Nēpe.

b Duob. l'plurib. cū sit eadē rō. ꝓcor. qō no. de duobus. i pn. li. vi. c Rōana curia. qō dic ut. s. ō pbē. pñti.

d Bñficio. large sumit pphendēs dignitates. de li. vi. pbē. c. ij. li. vi. saluo qō ibi no. i glo. ij. bi debitū. q ꝓcor.

e Collato. secō g. si litigarēt illud si quod dixi. s. i cle. de ñep. auditor. et p ls puto solui qō dubie tāgebat arcls. de elec. si electio. li. vi. de electo in ppositū nō cōfirmato q̄ moritur in curia an ppositura vacet in curia. allegabat p et cōtra. que no. lxiij. di. quanto. puto q nō. etiā si ibidem sup electōne q pfirmatōe litigabāt. p hanc lēam. durat enī pma vacatio vsq̄z ad pfirmationē. facit de el'c. cupientes. et. c. q̄ sit. in prin. li. vi. que p pfirmationē desinit. de transla. c. i. et. ij. faciūt ls p opi. quā tenui de elec. cupientes. §.

Vt li. pēdē. nihil innouet.

Si duob. in roma na curia sup bene ficio sibi collato litigantib. in eadem curia mori ꝓtingat vtrūq̄z collationē hmōi beneficij ad romanū pōtificē. Si vero extra dictā curiaz ad ordinarium decernimus ptine re. nisi forsan alius ab eis in dicto bñficio ius haberet qō si vnū in dicta curia alterū vero extra mori cōtingat. Si moriēs in curia beneficium possidebat ad romanum pontificem. Si vero alius ad ordinarium pertineat collatio supradicta. Neutra autem

quid si. in vl. glo. sz de pōribus bñficijs cōfirmati in curia ad dignitatez cuius adeptio facit illa vacare dubitat an vacent in curia. et placz arcls. in decre. pmissa. de elec. li. vi. q nō. qz nō vacant p pfirmationē sed p possessionē pacificaz. vel exquo cōstat p cōfirmatū quo minus illā habeat ut ibi et de pbē. licz eps. e. li. dicebat tū q si ille cōfirmat manet in curia. et p ꝓcuratorē possessionē apphendit q bñficia vacabūt in curia. qz tal possessio q̄ ad pōza beneficia fingit illū mortuū. vij. q. i. §. ecce in qb. sz mori nō pt nisi ubi psonalit ē. ergo ꝛc. Nō placz ls dictū ex q̄ se q̄rē q bñficiū p ꝓcuratorē renūciatū in curia vacaret eo loco vbi esset renunciatōis tpe qui ꝓcuratorē cōstituit qō est falsū. ut ipe idem no. de pben. e. ij. et ad. §. ecce. Ideo p no. de ñe. susceptū.

m nisi forsan alius

n ab eis

o ius

p possidebat

q ad

r alius

s neutra

li. vi. in glo. pe'. q' nō est vere mortuus sed fingitur. et illa fictio bene pt trahi ad locū vbi possessionē apphendit. vbi ergo ꝓcurator mandatū hns possessionē apphendit ibi et hodie vacat beneficiū. sed vbi amicus vel negociorū gestor id fecisset ꝓcedere posset illa opio. qz tūc vacāt p acceptionē et ratificationē p illū factā in curia et nō prius. fa. de pbē. si tibi absenti. li. vi. Itē aduertēdū q̄ sepe curia pōza bñficia electi in eps in curia consecrati statim pfert. qō puto fieri nō posse illo nō psentiēte. nisi prius habeat possessionē epatus. nō enī p solā psecrationē vacāt priora. sz per psecrationē et trāslationē et lapsū tpis quo debuit cōsecrari. put etiā scripsi post inno. q ꝓpost. de el'c. cū in cūctis. xv. cū vo. sup vl. glo. si ergo psecrōis tpe possessionē hēbat tūc statim vacāt pōza et in curia vbi psecrat. q ls videt q si cōsecratus in curia possessionē nō hns vadit ad ptes q epatus possessionē apphēdit q priora illius bñficia nō vacēt in curia nisi spāliter fuerint reseruata. scio tū q curia ls nō reciperet.

f Litigantibus. in ls ad ti. alia vacatōis

g Mori. idē puto in renunciatōne vel forma etiam si misceant. ut qz vnus moriē alius renunciat. cum sit eadem rō. et fa. palle. §. ecce. vij. q. i. m ptinere.

h Cōtingit. simul l' successiue.

i Pontificē. tolle lēam decerni vtrāq̄z collationem hmōi bñficij. id ē collatorē etiā si als nō hēret ordinari

l Ordinariū. am iurisdictiōz. sic de ꝓcess. pbē. si soli. li.

m Nisi. hāc exceptionē etiā in inferioribus mēbris vi. intelligas repetitā.

n Ab eis. litigantib. mortuis.

o Ius. in re vel ad rē de vtroq̄z. de ꝓcess. pbē. c. vl. li. vi.

p Possidebit. siē g. i multis casib. ē melior ꝓditio possessoris. de pben. si a sede. li. vi. sic fit melior ꝓditio illi. penes quē moritur possessor. Et nota q si ls pstō nō manasset videret ad hoc post mortē querēdū ad quē de iure bñficium spectasset. vt. j. dr cū alter moriē ut eo cognito haberet consideratio loci mortis illius. sz qz ls fuisset difficile et facile neglectū. ideo fuit et vtiliter sic puisū.

q Pōtificē. collatio ꝛc. ut sequitur.

r Alius. s. moriēs extra curiā et repe

s Neutro. idē puto vbi possidebat vterq̄z ut in paritate possessio nis sp sit potior ꝓditō ppe. fa. ō ñep. duob. li. vi. q qō no. e. li. de pbē. si a sede. et possent ābo. puocare in interdicto